

GRADSKA BIBLIOTEKA
JURAJ ŠIZGORIĆ
ŠIBENIK
AKCIONI DOKJER

HRVATSKI SAMOBRAN

Izlaže na 5. i 20. svakog mjeseca.
Predplata godišnja K 192— (D 48—).
polugodišnja K 104— (D 26—).
Predplata za inostranstvo 2 dolara godišnje.
Oglaši po cieniku. — Rukopisi se ne vraćaju.
Poštanski čekovni račun br 38.004. — Zagreb.
Vlastnik: Františka Jerinić i drugovi.
Izdavatelj i odgovorni urednik: Miho Jerinić.
Tiskat: Pučka Tiskara Šibenik.

Poštarska plaćena u gotovu.

Pojedini broj K 8.—

NEODVISNO GLASILO ZA JAVNU KRITIKU, RAVNOPRavnost i SPORAZUM.

Glavni urednik: MIHO JERINIĆ.

God. I.

ŠIBENIK, 20. STUDENO 1922.

Br. 15.

Lista austrijskih konfidenata u Boci-Kotorskoj.

Mjestni se je srbski »Radikal« u jednom od zadnjih brojeva razglogoljao o dokumentima iz tajnih bečkih arhiva i tko razumije čitati, razumije dobro, da će otkrića tih tajna prenehati čio svjet. Nitko do nas većom značajnošću ne očekuje ta odkrića, jer će možda ista — budu li Srbi nakon odkrića na svom mjestu — više doprinjeti sporazumu i zbljenju ovih dvaju naroda, nego li sva uša i njihova današnja prepiranja. Mnogo je prije bilo sumljičenja s jedne i s druge strane i predbacivanja, a možda će ta odkrića bečkih tajnih arhiva ipak pokazati, da se je u mnogom slučaju sumnjičilo jedno drugoga samo zato, jer je jedan branio srbsko, a drugi hrvatsko stanovište.

Nego dok komisija u Beču svrši njegovim posao, treba se ustrpili, ali što mi žalimo to je, da srbi ki »Radikal« ne počne iznašati liste austrijskih konfidenata za vrieme rata u Dalmaciji. Mi te liste nemamo, a gosp. proto Jovan Bučin u Kotoru na naš se je poziv oglušio. Mi znamo da je njemu bila predana lista konfidenata, da ju objelodani. Od svrhe 1918. na kraju je eto četvrti godište, ali proto Bučin još se ne oglašuje. Koji bi razlog mogao biti njegovom muku, znade li srbski »Radikal«?

Ako srbski »Radikal« nema prostora za tiskati listu austrijskih konfidenata u Boci, neka ju on pošle nama. Mi ćemo u kojem kutu lista naći prostora za jedno 39 ili 40 imena.

*
Na ovom su mjestu bili izneseni dokumenti iz tajnih arhiva Pašićeva režima, koji su bili zapljenjeni.

Pr. 8/22.

U Ime Njegova Veličanstva Kralja!

Kr. Okružni sud u Šibeniku, kao sudbeni Dvor I. molbe u tiskovnim poslima rješavajući o zabrani periodičnog tiskopisa „Hrvatski Samobran“ br. 14. objelodanjenog 5. Novembra 1922. u tiskari Pučke Tiskare odgovornog urednika Miha Jerinića koju je zabranu odredilo kr. državno Odvjetništvo u Šibeniku odlukom 5. novembra 1922. posl. br. Ss 4/22/1 u nejavnoj sjednici, saslušavši državno odvjetništvo presudio je:

I. Sadržaj uvodnog članka „Dokumenti iz tajnih Pašićevih Arhiva“ periodičnog tiskopisa „Hrvatski Samobran“ br. 14. objelodanjeni dana 5. novembra o. g. u tiskari „Pučka Tiskara“ odgovornog urednika Miha

Jerinića i baš od rieči „međutim dok nam srpski Radikal“ do svršetka istog članka, izazivlje mržnju protiv Države kao cjeline te vjerski i plemenski razdor; sadržaj članka pod naslovom „Srpski Učenjaci o Srbima u francuskom odjelu“ na trećoj stranici izazivlje plemenski razdor; ulomak pisma: „Iz pisama urednika“ na trećoj stranici od rieči: „Berlin“ do „Što je naše Hrvatsko“ te od rieči „sva nasilja...“ do rieči „vlasti će ostati“ izazivlje mržnju protiv države kao cjeline.

II. Potvrđuje se zapljenja gorispolnenih članaka;

III. Zabranjuje se daljnje rasturanje odnosno prodavanje rečenog broja;

IV. Naredjuje se uništenje polihvatanih primjeraka i onih, koji će biti zapljenjeni, razmetnuće odnosno tipografskog sloga i objelodanjenje odnosne presude u služb. listu.

Razlozi.

Sadržaj uvodnog članka „Dokumenti iz tajnih Pašićevih arhiva“, bez obzira na okolnost da je urednik per nefas došao u posjed tajnih spisa policijskog komesarijata u Šibeniku vredja teško javni moral (§ 13 Ustava) u koliko širi mržnju medju jednokrvnoj braći, raspiruje plemenski razdor, jer hoće da dokazuje kako vlasti tobož nepravedno postupaju protiv osobama, koje pripadaju hrvatskom plemenu, nadalje podvaljuje režimu nejednako postupanje sa svojim građanima i protiv Hrvata na celoj liniji i na taj način podjaraže mržnju protiv jedinstva mlade naše države.

Sadržaj članka „Srpski učenjaci o Srbima u francuskim odjelima“ prikazuje namjerno Srbe u svetu takovom, da u njima izazivlje opravданu reakciju i prosvjed a u očima drugih dvaju plemena podjaraže omaložavanje i prezir kao i izrugavanje a sve skupa

poteče sva plemena na medjusobni razdor. Sve da su i tačno iznesene rieči učenjaka koje članak citira, očito je, da je to navlaš istaknuto u gorespolnenute ciljeve.

Sadržaj trećeg članka, koji predbacuje vladu da podržava bandite i pljačkaše, da počinju barbaruke na štetu Hrvata da su ministri dakle predstavnici države neznalice, koji počinju nasilja i naručuju književanja, takove je narav da u velike vrijedja javni moral što time kod čitalačke publike u ovim teškim poratnim prilikama izazivlje mržnju protiv nosilaca državne vlasti, odnosno jedinstva države, u koliko tu čitalačka publike vjerujući sadržaju članaka može da drži, da ministri zbilja počinju nasilja i naručuju kundženja itd.

Radi ovih razloga sadržaj zapljenjenih članaka ima sve skravnosti postupljenja po § 103 s. k. z. te ih je trebalo zapljeniti i po čl. 138 vidovdanskog ustava njihovo rasturanje zabraniti.

Šibenik, dne 6. novembra 1922.

Gelineo

Za tačnost odpravka, upravljač pisarna.

Kr. Okružni sud u Šibeniku.

Gelineo

*

Tko želi pročitati u našem listu zapljenjene „Dokumente iz tajnih Pašićevih arhiva“ neka naruči u Sarajevo „Hrvatsku Stogu“ br. 251 i 252 god. IV. Sarajevski državni odvjetnik drugog je mentaliteta od našega u Šibeniku i nije zapljenio ništa.

Hrvatski narod u Beogradu.

Na upite naših prijatelja, da li će ju Radić, Drinković i Košutić odvesti Hrvate u Beograd i staviti im glave na Pašićev nakanj, da po njima lupa Pribićević čekić, koliko smo obavješćeni, možemo dati ovaj kategorični odgovor:

»Hrvatski Blok nije nikada stvorio zaključak da sa srbskim narodom ne će raditi za napredak i razvitak obih naroda; za konsolidaciju svih pitanja u međunarodno priznatih nam granicama; za zajedničku obranu granica naše zajedničke domovine. Hrvatski narod od prvog početka stajao je na ovom stanovištu, koje ali isključuje svaku hegemoniju jednog naroda nad drugim, a kao uslov zajedničkog rada traži sporazum i ravnopravnost. Kada srbski narod sa Krunom prihvati ovo stanovište Hrvata, onda će sam srbski narod omogućiti dolazak Radiću, Drinkoviću i Košutiću sa hrvatskim narodom u Beograd, da se prama zaključku hrvatskog sabora mirno, razumno i pametno bez pušaka i sabalja urede sva više pitanja izmedju Srba i Hrvata. Rješenje spora zavisi jedino o srbskom narodu i o Kruni, a ne o Pašiću,

Pribićeviću, Lukiniću i ostalim parazitima današnjeg režima, a to je rješenje conditio napredka i razvijanja koliko srbskog, toliko i hrvatskog naroda sa Slovincima.«

Hrvatska republika i Mussolini.

Glavni spasitelj Hrvata od podpunog njihovog pada pod robstvo beogradske kamarile Stjepan Radić poručio je gospodinu Mussoliniju slijedeće odvažne riječi:

»Neka fašistička Italija znade da Hrvati nisu u sukobu sa srbskim narodom, ako su u nepomirljivoj opoziciji protiv današnje beogradske vlade, neka znade, da će sama republikanska Hrvatska znati neustrašivo obraniti i svaki pedalj Hrvatske Dalmacije i hrvatskog Primorja.

Ako fašistička Italija možda i prezirno gleda na malu republikansku Hrvatsku, nek sjeti nedavne zgode između razmjerne malenog Japana i ogromne carističke Rusije. Nek sjeti i svih 12 ofenziva na Soči i tečka mudro prošudi, što bi bilo onda, da se ope na Soči sastanemo i to svi mi Južni Slaveni sa fašističkom Italijom.«

Bjesnilo u Šibeniku.

Vesti, da se izmedju Hrvata i poštenih Srba nastavise pregovori za sporazum po cijeloj su Dalmaciji izazvale kod Hrvata goruču želju, da se postigne sporazum.

U Splitu i u Šibeniku ove su vesti dijelovale porazno na sve Pašićeve i Pribičevićeve pariske; škriplju sa zubima i pljene im nezasitna žvala, kao da ih je biesni pas ugrizao.

Dok kod nas Pašićevi psi režu na Radića i hrvatski narod, dotele beogradsko »Vreme« piše o Radiću ove znamenite stavke:

»Radićeva manifestacija jedinstva dati će nove i nevjeroatne snage cijelom našem narodu i načiniti od njega stenu o koju bi se razbile sve glave svih onih koji bi se drznuli da na nju nalete. Prilika je tu da postanemo čelična stena i garancija mira Srednje i Južne Evrope, a naše unutrašnje odnose riešiti ćemo i moramo riešiti ma i putem najgorčenijih partijskih borba. Sigurno će pobediti ono što je bolje i ako pobedi ideja koju Radić predstavlja i pobjedom svojom doneće bolji red, blagostanje i napredak mi ćemo svoja koplja u trnje baciti i suradjivati lojalno sviesni da radimo na dobrom djelu.«

Zašto Hrvati nisu bili na Kumanovu?

Na taj upit daje najljepši odgovor zaključak Hrvatskog Bloka, koji glasi!

1. Hrvatski Blok imao je ozbiljnu volju, da kao predstavnik hrvatskog naroda pozdravi na Kumanovu srbski narod i da mu tom prilikom uz poklon bezsmrtnim sjenama srpskih junaka izjavi, da bi kumanovska proslava imala biti manifestacija solidarnosti svih jugoslavenskih naroda za njihovu potpunu međunarodnu emancipaciju i za zajedničku izgradnju državne zajednice, u kojoj će vladati i u praksi istinska ravnopravnost svih naroda, svih vjera i svih staleža. Apsolutni preduvjet ovog posjeta bio je pad ove današnje vladavine i promjena čitavog beogradskog centralizma.

2. Budući da je beogradskim vlastodršcima daleko milića njihova vlast od najviših interesa srpskog naroda i budući da oni i ne misle na zajedničke najviše interese jugoslavenskih naroda, to su oni odmah i ustali protiv dolaska hrvatskog narodnog zastupstva na Kumanovo, t. j. protiv posjeta naroda hrvatskoga narodu srbskome. Budući da je ovim vlastodršcima vlast ostala u rukama, to nema praktički nikakva sredstva, da hrvatsko narodno zastupstvo a po tom i hrvatski narod dodje u direktni saobraćaj s narodom srpskim, osim na način, koji bi ponizio dostojanstvo naroda hrvatskoga, a naše bi i europsko javno mnenje mogao zavesti u bludnju, da hrvatsko narodno zastupstvo želi ikakav sporazum s današnjim beogradskim nametnicima.

Iz ovog zaključka sledi, da je Pašić-Pribičevićev režim osjetio Hrvatima, da se ovom zgodom približe srbskom narodu i da se s njime porazgovore. Tih se razgovora plaše Pašić i Pribičević, jer bi srbskom narodu mogli otvoriti oči, pak su oni znali zapričeći dolazak Hrvata na Kumanovo, što i sama poština beogradska štampa osuđuje.

Slobodna trgovina duhana.

Zadnjih dana Pašićev režim povisio je cijenu na duhanu. Ta je povisica sledila, kao i povisica poštarine i raznih taksa upravu u času, kada isti Pašićev režim izdaje takove naredbe proti trgovackom svetu, kojim ga strpava u nezasitna žvala obrtničkih i policijskih komesara. Hrvatski težaci treba da poduzmu borbu proti svim vlastodršcima, za uvedenje slobodne trgovine duhana i ukinuće monopola na duhan.

Sramotna „trgovina u Dalmaciji“.

Razlog radi kojeg je mnogi hrvatski trgovac izgubio kredit, leži u tomu što je u Dalmaciji uveden u trgovackom svetu jedan sramotni sistem u pogledu trgovackih informacija.

Ratni trgovci, koji su se rekrutirali iz kojekakvih krugova, a koji nisu imali ni pojma o trgovackoj realnosti već su na umoru. Vraćamo se u doba, gdje je počeo raditi kredit. I tu je demokratsko radikalna politika u Dalm. zabila njezin duhoviti nos, te sa svim silama radi potajno, izpod vode, da, po nadase u Zagrebu, Karlovcu, Ljubljani i kod inih hrvatskih i slovenskih tvornica ubije svaki kredit trgovcima Hrvatima, koji nisu ni radikali ni demokrati.

Poznato nam je nekoliko slučajeva sramotnih trgovackih informacija o našim ljudima, koje su informacije bile date od arci-spekulanta i jaynih lupeža, koji još ne sjede u tamnici jedino radi toga jer su u Dalm. stupovi Pašićeva režima.

Za danas upozorujemo hrvatske i slovenske tvorničare na ovu sramotnu rabotu demokrata i radikala u Dalmaciji.

Hrvatski trgovac.

Drniški „razbojnici“ pred sudom!

— dolazi u narednom broju.

Tajne dokumente proti Marku Stojiću nemožemo za sada donjeti. Treba se za sada ustrpiti. Izaći će djelo na vidjelo! Bili bi zaplijenjeni od kretina.

Bomba u Stambenom Uredu.

Naši su čitatelji imali prigodu da u zadnjem našem broju čitaju odluku Stambenog Ureda, kojom se je našeg glavnog urednika htjelo maknuti iz ovog grada. Citajući onu odluku na prvi mah i sam je bio zaboravio, da se je on u Šibenik uselio dne 17. srpnja 1913. u 4:30 sata po podne. U uzravanosti, koja ga je ono večer spopala, već je bio pred očima kako mu organi Stambenog Ureda bacaju kroz prozore ono malo siromaštva što posjeduje sa diecom i ženom.

Noć od 20 do 21 nije u kući nitko spašao. Žena mu sakupljala pelene u koje će putem zavijati diečicu; a one starije sakupljale krpice za bebu, a sin mu Vuk mirno gledao kako se svi u kući vrte okolo naokolo, kao da je znao, da je ona odluka otcu mu bila podmetnuta u Bog zna kojoj namjeri.

Promakli i duboki kašalj jednog rakija sa ulice pred samu zoru dovede našeg ured-

nika na prozor. Imao je šta viditi. U kutu naprotiv njegovog stana zgrčela se dva Šapac-brata, pa izmjencice srču dropaju iz boce i hvale se medjusobom kako za njih Pribičevićeva zabrana o piću rakije u nedjelju ne vriodi. Oni su njihovu bocu napunili u subotu prije podne — a ti Pribičeviću pjevaj u smoke.

Promatrajući ova dva za ljudsko društvo izgubljena bića, jedan od njih opazi našeg urednika na prozoru pak se osovi na noge i dovikne mu:

„Vas nesmiju počerati iz Šibenika! Vi ste meni izvadili Zub — sjećate se kad ste stanovati na loži u Čeke — na malu Gospod. 1913. Neka tjeraju sve demokratske avokate, koji su amio došli za vrieme rata — i oni dva nastavise razgovor, koga bi se sve imalo potjerati iz Šibenika.

Jesu pijančine po zanatu, ali u pjanstvu su ipak govorili istinu. Naš se urednik vrati u sobu i saobči ženi i dieci, da imade jednog rakija za svjedoka, da se je on u Šibeniku nastanio već god. 1913, po tomu da se na njih nemože odnositi ovaj zakon. Svi se umiriše i odoše u krevet. U jutro se naš urednik potudio, sakupio tačne podatke i namah poslao Stambenom Uredu ovaj utok:

Pokrajinskoj Upravi
odio Socialna Skrb

Split.

Utok proti neosnovanoj odluci Stambenog Ureda, Šibenik od 19. list. o. g.

Na temelju lačnih izvida, kod Kotarskog Poglavarstva u Šibeniku, br. 187/82 od 22. Jula 1913, br. 18 ex 1913 ustanovio sam, da sam se ja davno prije od 1. Jula 1914, stalno nastanio u ovom mjestu. Prama postojećim naredbama imadem ne samo pravo na stan u ovom gradu nego moja je zubarska koncesija vezana za sam Kotar Šibenik i bez predhodnog odobrenja Pokrajinske Uprave, zdravstveni odsjek, ja ne smjem u drugoni Kotaru vršiti zubarsku praksu. Sjedište moga rada prama koncesiji je Šibenik.

Odluka gorje navedena uslijedila je bez dvojbe na temelju netaćnih, krivih i površnih izvida, pa tražim da se ista ukine i želim da me se pusti u miru raditi i braniti moju suprugu sa osmero nejake dječice.

Dosta sam bio od Taliana materijalno i zdravstveno na temelju lačnih osvada uništen, pak mislim, da nije ni pravo ni čovječanski da me još uništiju i to posve unište ljudi vlastite krvni, roda i jezika.

Šibenik, 21 listopada 1922.

Absolvent medicine
Miho Jerinić pok. Krste
Koncesionirani teh. zubar.

Stam. Ured primio je po pošti utok dne 22. list. u jutro, a već isti dan po podne dobio ga je natrag činovnik Stam. Ureda sa opaskom, da je kot. Poglavar dr. Perović naredio da se sve odluke o progontstvu ljudi iz Šibenika smatraju kao poništene.

Kasnije se je saznao, da je ovom odlukom bio pogodjen najveći broj došljaka, koji u Šibeniku stoje čvrsto uz demokratsku stranku.

Kako smo dočuli onaj, koji je vodio izvide o dolazku našeg urednika u Šibenik našio je jednom triku. Bilo mu je rečeno da mu je petro djece došlo u Šibenik poslije 1. Jula 1914 a on sam da je došao na 11. siječnja 1920. — On nije ovo razumio i puc — predlog da ga se odstrani iz Šibenika. Petero mu se je diece rodilo u Šibeniku, a on je preko Dalmatinske Vlade od talij. okupatorne vlasti dobio dozvolu, da se je nakon 14 mjeseca

progonstva mogao dne 11. siječnja 1920. povrati u Šibenik, što znade dobro tajnik Pokr. Uprave g. Pero Magazin, pa i sam obć. upravitelj g. dr. Ante Rajević u Šibeniku i uprav se čudimo, da je on mogao podpisati spomenutu odluku.

U Beogradu pred malo vremena Stan. Ured pravio je nepriliku jednom višem časniku. Kad mu nije ništa pomoglo ode časnik u Ured, i položi na stol bombu. Liek je djelovao bolje nego svi utoci. Svi činovnici pobegli iz ureda. Mi nećemo s bombama, sabljama, noževima kidisati na bezglavnu Upravu u ovom gradu, ali smo mnjenja da nijedan Hrvat, koji je ovdje osnovao svoju eksistenciju, ne smije biti tjeran iz ovog mesta.

Ona dva rakija-pijančine su muienja da bi se u prvom redu imalo potjerati iz Šibenika obć. komesara dra. A. Rajevića, i Krstu Sunaru, Klaudijsu Šupuku, dra. Štambuku, Edm. Weissenberga, činovnike svih banaka, koje su amo došle nakon evakuacije; sve suviše činovnike na sudu, sve suviše policajce i detektive, i svu onu četu Pašićevih parasita, koje se u Šibeniku plača da u potrebi ruše mir i red u ovom gradu.

Ja sam Srbin i sa Srbima“.

Mnogi su kod nas Hrvati nakon sloma Austrije bili zanešeniji nego li sam Nikola Pašić. Još niesu poznavali ovu staru liju. S vremenom dolazila im do uši istina i oni, kao pravi ljudi, počeće okretati ledja Pašiću i njegovim pristašama. Oni se uvjeriše, da je Pašić ostao Srbin i da mu je deveta brig za hrvatski narod. Ima još na žalost između Hrvata ljudi, koji misle, da će se Pašić poboljšati i da će . . . To je njihova jalova nada.

Ovima donašamo nekoliko rieči Lloyd George pred oči, da ih usporede sa Pašićevim izjavama o Hrvatima i njegovom radu.

Lloyd George veli: „Vlada je sklopila mir sa irskim narodom. To je shvatanje i demokratsko napredno!“

A g. Pašić dovikuje Hrvatima: „Silom ćemo vas upokoriti!“ I naviestio je hrvatskom narodu početkom god. 1921. rat do istrage. „Bićete manji od makova zrna!“ poručuje Hrvatima Pašićev drug Svet. Pribičević. „Mi smo vas oslobođili, i morate slušati!“ udara šakom g. Ljubo Jovanović Patak u beogradskoj skupštini.

Je li to demokratsko i napredno shvaćanje? Veliki engleski narod sklapa mir sa malim narodom irskim. Konj s obodom. A N. Pašić u ime srpskog naroda, zapravo u ime radikalne stranke odbija svaki dodir s Hrvatima i navješćuje im rat, premda Srbi ne sačinjavaju u ovoj državi, kako i sam g. Protič niže ni polovicu sveukupnog žiteljstva. Četiri i po milijona Hrvata staje prema pet milijuna Srba; a da ne spominjemo Slovenaca i Crnogoraca, koji niesu, kao ni Hrvati, zadovoljni ovim stanjem u državi, pa ipak g. Pašić neće s njima mira ni sporazuma.

Lloyd Georg naglašuje: „Svi su iskusni ljudi mišljenja, da je od prije potrebe, da se, dok nacija ne prebrodi sve teškoće, svi elementi, bez razlike boje, podadu na skupni rad.“

A Pašić izbacuje iz t. zv. parlamenta oko 50 komunističkih zastupnika Hrvatima zatvara vrata konstituante reakcijonarnim poslovnikom, odbija svaki skupni rad s Hrvatima, pa i onda kada je trebalo prema vani manifestovati narodnu slogan, a to samo zato, jer nju je stranka nad narodom i nad državom.

„Ja sam za narod!“ Veli Lloyd George a sa najvišeg mjestu u Beogradu reklo se: „Ja

sam Srbin i sa Srbima“, premda je ovo država SHS.

Do ovle „Hrv. List“, a mi pitamo koji pošteni Hrvat u Dalmaciji može i dalje podupirati Pašićev protuhrvatski režim?

Mi Hrvati treba da se složimo u jedno kolo sa srpskim seljakom, kojem je takodje dojadio Pašićev režim, pak da kao prava braća uredimo ovu našu zajedničku Državu na temelju sporazuma i ravнопravnosti, te da se pod jednim krovom budemo grliti, ljubiti i živiti kao prava braća bez Pašićevih i Pribičevićevih pandura i vukodlaka.

Tužbe iz naroda.

Kladanj. — Ja sam 28 listop. o. g. vratilo se iz Tuzle, tik sela Prijanovića, kot. Kladanj bio tvorno napadnut od jedne gazijske i tobož. školane ženske — supruge Dušana Pajkanovića iz Stupara.

Kao biesna navalila je na me psovka ma i uvredama da ih je groza izgovarati, vredajući prvo vjerske i obiteljske svetinje.

Ja sam se pri tom držao hladnokryno videći pred sobom ženu bez uzgoja sa punom jekom srdžbe na Muslimana. Opomenuo sam ju, da me pušti na miru da se mani razbojštva jer će odgovarati.

No ona držeći da nema suda za nju, lupi mene dva puta sa kamenjem.

Ovo iznosim i ako sam predao stvar u ruke pravde — da se vidi kakvu sigurnost imademo mi ovamo u B. H. u nekim srezovima i to gdje je u većini hrvatski muslimanski svet.

Odavle zaključujem, da od takove Ksanije još većma strada seljaštvo kad se ovako sa bolje stojećim ljudima i građanima postupa.

Ruščukli Čazim, trgovac.

Za Hrvatski Samobran.

Ellwood. — Dospela mi je do ruku Vaša cijenjena novina. Uvidio sam da je pisana u duhu Hrvatskog naroda. Šaljem 2 dolaza za predplatu.

Ignac Parilac.

Tivat. — Prekjučer sam Vam doznačio putem pošt. šted. novac za 10 novih predplatnika na „Hrv. Samobran“

Moju predplatu za jednu godinu i 200 K. u fond lista, šaljem Vam danas naknadno, takodje upl. listom pošt. šted.

Možete i meni još jedan ili dva bloka poslati, jer ima nade u uspjeh.

Medutim Vas srdačno i bratski pozdravljam, Vaš odani Ivo Fažo.

Zagreb. — Čast mi je ovime izvestiti Vas, da sam Vam današnjom pošt. doznačio iznos od Kruna 1200.- kao doprinos, da Vam bude moguće izlaziti kao tjednik.

Javiti ću Vam se češće a medutim bježim sa veleštovanjem. —

Lav Bauer.

Makarska. — Hrvatski Samobran trebalo bi da izlazi jedanput sedmično. Svako petnaest dana malo je, pa list ne može da zainteresira, dosljedno ne može da se širi. Kad bi se izdavao svake sedmice, sigurno, da bi se isplatilo. Cijenu mu udariti po K. 6.- po komadu, kao i druge novine.

Prijateljskim pozdravom —

Mato Klarić.

Valpovo. — Šaljem predplatu i želim Vam dobar uspjeh uz bratski hrvatski pozdrav.

Pero Walter.

Zagreb. — Danas sam položio na Vaš pošt. ček, za list godišnju predplatu 192. kr. te još jedan mali iznos od 128 kr. izvolite primiti za podršku lista.

Sa pozdravom —

Stjepan Rukavina, stolar, radnja.

Pittsburgh, Pa. — Šaljem jedan Dolar Amerikanskog novca, za kojega molim Vas izvolite mi šiljati ovamo u Ameriku na mojo gornju adresu cijenjeni list „Hrvatski Samobran“, i ja ću Vam biti uviek zahvalan i odan. —

Georg Haramić, javni bilježnik.

Osiek. — Kako rado po Vama upravlja ni naš „Hrv. Samobran“ još radje čitao sam Vaš cijenjeni list od 1. mј. i hvala Vam na savjetu.

Dá, — moji lični dnevnički svojevr. tam u našoj, vinovoj i biser uljici Dalmaciji, bili su: Narodni List, Crvena Hrv. i sl. ali na žalost razočaran sam i gle ironije! Don. Juraj B. pa Kisić, pa Dr. Krstelj, to su grozni pojavi, a ima ih već bezbroj — ne za me — već za hrv. grdu i narod. Mi, ma što počeli i proradili neradimo za se već za naše sveto hrv.ime i tlo. Mi selimo u grobove a mališim i seljaku budimo koka-vodilica.

Zato želim da Vaš „Hrvatski Samobran“ svagdje zalazi, pa i u najzadnju kolibu i Bogom i Sv. Vilom zakljinjem Vas, da pravac istom nemienjate, a ja dok bum imal sold u žepu biti će i Samobran na mom stolu.

Uz hrvatski pozdrav Vaš odani —

Major Juraj Kovačević.

U fond lista. — Dalje poslaše nam u fond lista: Ggda. Ivan Fažo trg. Kruna 200; Vjekoslav Fink, mesar 40; Nikolić Josip, trg. 20; Roko Petković, stolar 20; Roko Stjepčević, limar 20; Josip Škanata, postolar 20; Ivo Fažo II., posjednik 40; Krsto Matković, privatnik 20; Ivo Stjepčević pok. Gjura 20; Niko Kuljić, radnik 20; Vjekoslav Franz Zagreb 400; Ivan Sisarić 100. i Martin Dalmatin 200. Uprava srdačno zahvaljuje.

Akcija proti „Hrvat. Samobranu“.

Pred nekoliko mjeseca bilo nam je sa strane jednog hrvatskog trgovca saobćeno, da nam na žalost ne može dati oglas, jer da bi bio čuo sa demokratske strane, da će svi oni trgovci u Šibeniku, koji budu oglasiti u našem listu, biti oglobljeni sa strane Kot. Poglavarstva. Da kot. Pogl. nemože kazniti ili progoniti jednu hrvatsku firmu radi toga jer njezin oglas uvršćuje u jedno ma koj je bilo hrvatskoj novini, to znade svaki trgovac, a ipak je ovaj demokratski trik, i ako se naš list u Dalmaciji najviše čita, uspije tako, da se danas mnogi naš trgovac uvršćava uglas njegove tvrdke i ako je uvjeren, da bi mu isti donio koristi.

Kao karakteristiku akcije, koja se u Šibeniku od neodgovornih elemenata potajno vodi proti našem listu donašamo slijedeće pismo:

P. N. Uredništvo

HRVATSKOG SAMOBRANA

Šibenik.

Pošto uvrštenje našeg imena medju oglasima Vašeg lista dava povoda krivoj in-

interpretaciji našeg političkog mišljenja to Vas ovijem umoljavam da od sadu unapred izvolite izostaviti daljnje tiskanje imena naše Tyrke u Vašem listu.

Veleštovanjem
Električna centrala - Šibenik
Ant. Šupuk i Sin.

Prijatelji! Svi crni, bieli, žuti i modri dindušmani hrvatskog seljaka, radnika, trgovca, činovnika, urotili su se i zavjerili da naš list unište. Kada su se uvjerili da im nikakve prijetnje ne vriede ni pišljiva boba, onda uđariše sa bezmislenim zapljenama, uništavanjem pojedinih brojeva adresiranih na predplatnike, zatvaranjem naših mlađih pristasa, lažnim izvješćivanjem o radu Hrvata; prestršavanjem i prijetnjom globama svih onih, koji podupiru naš rad. Ali kod svestnih Hrvata ne pomažu ni te smicalice. Samo su se slabici pristašili. Na nas ne mogu djelovati sve prijetnje, pa ni nepravedno nam narinuti srbski kazneni zakon. Svi ovih razbojničkih četa mi se ne bojimo, ali od šta se bojimo, to je od pojave, da se eto približujemo koncu godine, a mnogi se naš predbrojnik još nije spomenuo podmiriti predplatu.

Tko prima naš list, a ne vrši svoju dužnost i ne plaća predplatu, on mu kopa grob. Za to molimo sve predbrojnike, da nam do najdalje polovice prosinca o. g. pošalju dužnu svotu, eda i mi još do Božića uzmožnemo podmiriti naše obaveze prama tiskari i prama tvornicama papira.

Uprava lista.

Odgovori Uredništva.

P. n. **Tyrka Ant. Šupuk i Sin - Šibenik.** — Vaše, našem uredništvu upravljeni pismo, predali smo upravi našeg lista. Primiti međutim naš hrvatski pozdrav i mi bi Vam preporučili, da u buduće u Vaše trgovacke posle ne dozvoljavate podnipošto, da se kojekako lakrdijaši mješaju. Jer ste Vi u naš list uvrstili oglas, zar mislite, da Vas mi radi toga moramo smatrati pristašama Hrvatskog Bloka ili čak hrvatskim republikancima. To je isključeno. Isto kao hrvatski trgovci, koji oglasuju u srbskom „Radikalu“, listu, koji pristaje uz Pašićev režim, koji prie sporazum sa Hrvatima, već sve radi i poduzimlje proti hrvatskom narodu šudje pa i u samom Šibeniku, nisu se radi toga posobili i postali hrvatski janjičari. Oglasi spadaju u trgovinu, a ne u politiku. Da ste nam zdravo i veselo! Sve Vam u evieću pjevalo! Budite jedino uvjereni, da radi toga, što Vi ne ćete više pod pritiskom lakrdijaša smjeti ponoviti Vašu cijenjenu naručbu oglasa, naš list ne će promeniti farbu i prestati izlaziti. Vaše cijenj. pismo, ipak je najbolji dokaz, da je koruptivnim elementima i dindušmanima hrvatskog naroda u Šibeniku naš list trn u oku. Ustrpile se još malo vremena. Proći će ju i ovi jadi i mi smo uvjereni, da će doći opšt dan, kada ćete Vi u našem listu uvrstiti oglas na cijeloj strani. Kolo od sreće . . .

Prijatelju — Šepurine. — Dragi brate, grehotu je trošiti crnila i papir radi kokodrilskih suza onog nekad austrijskog, pa talijanskog a sada srbskoradikaliskog ulizice, kad cijelo selo znade, da je on najviše uživao,

Hrvatski Samobran

kada je pok. File na oči gledala gdje joj Taličani iz majčinog krila otišlu sinove, gdje ih prebijaju i u lice im pliju. On se je onda hvatalao po selu: „Sad je selo mirno kad su jedne pogrde isle u Zadar a druge u Split“ i tim njegovim hvalisanjem najviše pecao srđeck pk. File, pak mu saviest nije dala mira i radi toga joj je na grobu govorio, misleći, da će na taj način otrti ljage sa lica. Ovakove ljudi najpametnije je pustiti, da se sami u svojim griesima dave.

G. X. — Mjesto. Ona viest o tragikomediji u kući braće i matere nije izašla u listu na naročitu želju Miha Jerinića. Toliko Vam na znanja i neuzmite nam na žao.

G. Hinko Urgjević — Makarska. — Vaše pismo od 10. 11. o. g. primisno. Ono nije nikakav „Ispravak“, te prama §. 19 tiskovnog zakona od 17. 12. 1862. nemožemo udovoljiti Vašoj želji, osim ako će te da Vašu polemiku donešemo u listu kao „Priobćeno“ uz platu!

Ia. IMPERIAL SIR u staniolu det. din. 28. franko poštom 4 tuceta šalje za sva mesta Mlječarna Sunja.

Je si li član „Matice Hrvatske“, „Hrvatskog Padiše“, „Gajreta“, „Napredka“, „Hrvatskog Sokolskog društva“ i „Hrv. Nar. Omladine“?

Preporučamo se kao domaća tvrtka
Staklana VJ. FRANZ — Zagreb

Jelačićev trg 7. — Telefon 22-42.

Bogato skladište staklene i poreulanske robe. — Staklenih ploča i ogledala svake vrsti i veličine.

Opletenih bocuna (dejnyoku) od 3 do 50 lit.

Veliki izbor svjetiljaka za petrolej i elektriku. Najfinija Kristalna luksus roba.

Prodaja na malo i na veliko.

Zubar MIHO JERINIĆ, Šibenik
Glavna ulica 108. II. kat.

Prima od 8-12 i od 2-6, Nedjeljom od 9-11.

Garantirano čiste
ANILINSKE BOJE
Indigotipe
Bisulfit i
Kemikalije
dobiva se kod EUGEN VOLANI, Zagreb
Gundulićeva ul. 14.

NOVO! — Iza nove god. otpočinje se tiskom nužne nove omladinske pjesmarice:

ĐAČKA LIRA,
koja sadržaje kojih 200 oblubljenih jednogl. napjeva (nabožni isključeni) na kojih 45 str. ukusnog džepnog formata.

Sadržaj: I. Mladenačke, II. Hrv.-srp. domoljubne, III. Slovenačke, IV. Razne: 1. Ozbilne, 2. Šaljive i 3. Čanones.

No valja već prije odmah sada naručiti i platiti, jer dodje jeftinije i prije će se moći tiskati, jer tko naruči do 30. oktobra, plaća 30.50 din.; do 30. novembra po 35. din. Iza 30. novembra iznaša definitivna knjiž. cijena 38. din.

Predplatu i novac prima uprava
„HRVATSKI SAMOBRAN“ — ŠIBENIK

Za pranje rublja je najbolje sredstvo
VOLANIJEVA LUŽINA.

Naručbe na EUGEN VOLANI, ZAGREB,
Gundulićeva ul. 14.

I. STJEPUŠIN — SISAK

Preporuča najbolje tambure, žice, partiture i ostale potrebitine za sva glazbala.

GRUBIĆ & COMP. ŠIBENIK

Glavno zastupstvo tvornice „Sufida“ za Kraljevinu SHS.

Rasprodaje Karbida i umjetnog gnoja.

Ženske Cipele.

Za jesen i zimu dobijete par dobrih elegantnih ženskih cipela sa pravim djonom (poplatom) uz cijenu od samo

Din. 75

Pošaljite odmah naručbu sa oznakom broja i novac na **MARIJAN GAMULIN, Vukovar** Zrinskijeva ul. 8. (Sriem)

Drogarija
VINKO VUČIĆ - ŠIBENIK

Skladište kemijskih proizvoda, laka, boja, gumenih predmeta i o. — Optika. — Naočala. — Cvikeri. Izvršuje svaku izradbu po okul. lijecničkom pravilu. — Primaju se popravci.

